

Kā labāk svinēt Lieldienas?

Dārgie "Vadugums" lasītāji, pašlaik dzīvojam svētīgo Gavēņa laiku, un strauji tuvojas Lieldienu svētki. Kā katru gadu, mēs varam padomāt par to, kā būtu labāk sagaidīt un svinēt šos svētkus, kā arī, ko man personīgi šie svētki nozīmē?

Tādēļ gribētos šinī pirmssvētku laikā kādu mirkli veltīt šiem, manuprāt, svarīgajiem jautājumiem, jo dzīves steiga dažkārt mums neļauj pietiekami labi iedziļināties Lieldienu svētku būtībā. Bet, ja neizprotam svētku būtību, tad arī no svētku svinībām nesaņemam tādu gandarījumu, kādu spētu saņemt.

✘ Ar ko mums saistās Lieldienas? Parasti tie ir svētki, kuros priecājamies par dabas pamošanos pēc ziemas miega. Klātesošs, protams, ir arī zaķis un olas, un arī pūpoli, šūpoles, Lieldienu koncerts utt. Tas, protams, ir ļoti jauki, ka mums ir tādas tradīcijas un ka spējam priecāties par dabu un jautru kopābūšanu. Tomēr vai Lieldienas nevarētu būt kaut kas vairāk? Protams, jūs laikam nojaušat, ka vēlētos pievērst uzmanību šo svētku kristīgajai būtībai, proti, Jēzus Kristus Augšāmcelšanās svētkiem. Tāpat vērtīga ir svētku dabiskā un sabiedriskā puse, bet, ja mēs vēlamies vēl pilnīgāk izdzīvot Lieldienas, tad nekādā gadījumā nedrīkst aizmirst svētku garīgo pusi.

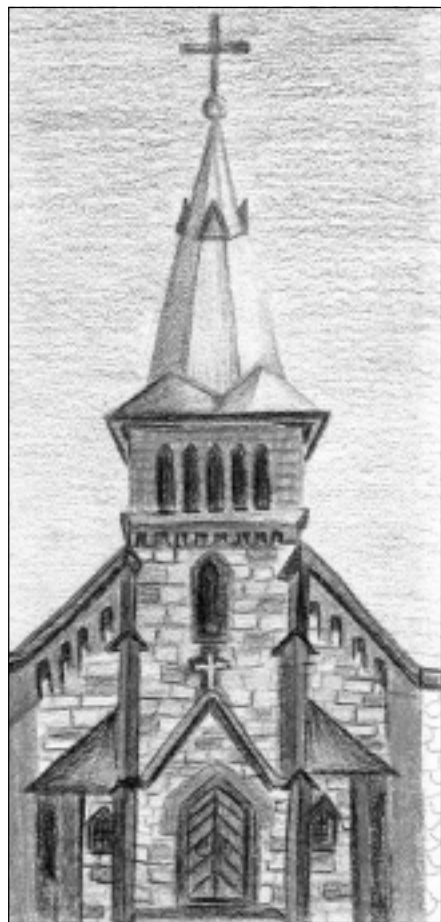
✘ Tieši dabas pamošanās un sabiedrībā priecīgi pavadītais laiks liek mums ilgoties arī pēc garīgās atmodas. Garīgo atdzimšanu mēs iesākām jau 40 dienas pirms Lieldienu svētkiem, proti, Pelnu trešdienā, kad ticīgajiem uz galvām tika simboliski uzkaisīti pelni un priesteris izteica vārdus: "Nožēlo grēku un tici Evaņģēlijam." Lai varētu garīgi atdzimst, ir jānomirst savam leņnumam, nepiedošanai, naidam, savām kāribām. Mūsdienās mēs bieži vēlamies iet to vieglāko ceļu, tas ir, necīnīties pret saviem netikumiem, padoties sabiedrības iespaidam, pakļauties savām iegribām utt. Bet, ja mēs godīgi palūkojamies uz tāda "vieglākā ceļa" iešanas rezultātiem, tad varam secināt, ka dzīve patiesībā kļūst grūtāka.

✘ Protams, garīgajā cīņā neesam vieni un nedrīkstam palikt vieni. Mums palīgā nāk Dievs. Tieši tādēļ Gavēņa laikā, apmeklējot dievnamu, vienmēr varam tālāk iet stiprināti un svētīti. Dievs caur grēksūdzi un Savu līdzdalību Svētajā Misē mūs atbrīvo no grēku nastas, pamudina uz labo, iedrošina, atbalsta un svētī mūsu labos nodomus. Tāpat Jēzus Kristus, pēdējo vakariņu Upuris, kura iedibināšanu svinam Zaļajā ceturtdienā, mums tieši atgādina to, kādu garīgu bagātību Dievs mums dod katrā dievkalpojumā. Un Jēzus mūs aicina: "Dariet to manai piemiņai."

✘ Lielajā piektdienā atceramies Jēzus Ciešanu un Krusta nāves piemiņu. Kad vēl, ja ne tagad, kad esam liecinieki karam Ukrainā un terora aktiem, kuros iet bojā un cieš tik daudz nevainīgi cilvēki. Tiekam aicināti apcerēt visnevainīgā no jebkad cietušajiem - Dieva Dēla pārciesto. Dažkārt cilvēki jautā, kur tad ir Dievs, ka pasaulē notiek tādas netaisnības? Dievs cieš kopā ar vismazākajiem. Un šinī izmisuma un cilvēka dzīvības panicināšanas, un ļaunā šķietamās uzvaras pārspēkā atmirdz Lieldienu gaisma. Dieva uzvara.

✘ Kristus augšāmceļas Lieldienu naktī, bet ne tikai Viņš, līdz ar Viņu Jauno uzvar visi, kas ir kopā ar Viņu. Lieldienu naktī tiek svētīta uguns, kas simbolizē Kristus gaismu. Tiek svētīts Lieldienu ūdens, kas atgādina mums, ka caur kristību arī mēs piederam Dieva Baznīcai. Tiek svētīti arī Lieldienu galda produkti, jo Dieva svētība ir vajadzīga arī mūsu mājās, mūsu ģimenēs. Bet pats galvenais ir tas, ka tiekam svētīti un garīgi atjaunoti mēs paši, mūsu sirdis un domas. Paldies Dievam, mūsu zemītē vairs nav atklāta ticības noliegšana un vajāšana, valsts un darba devēji mums dod brīvdienas, mums ir tik skaisti dažādu kristiešu konfesiju dievnami, tāpat visas iespējas, lai šie svētki mums būtu īpaši. Novēlu katram lasītājam piedzīvot Lieldienu svētku garīgo pusi. Lai Dievs jūs svētī!

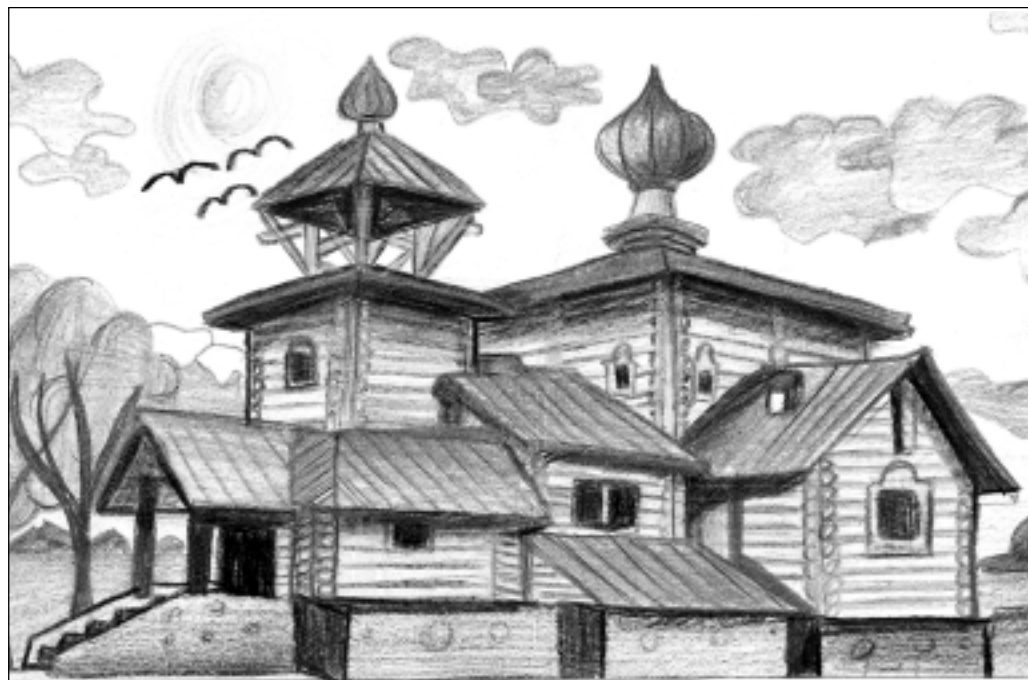
pr. STAŅISLAVS PRIKULIS, Baltinavas un Šķilbēnu draudžu prāvests

Zīmējums - Kitiija Ozoliņa

Zīmējums - Viktorija Berezova

Zīmējums - Vladislava Sņigirova

Gaismas pilis Balvos. Radošo darbu konkursā "Skaists bij" tēva novadiņis" Balvu Profesionālās un vispārīgglītojošās vidusskolas vizuālās un plastiskās mākslas pulciņa skolēnu zīmētās atklātnītes ieguva 1.vietu. Pulciņa vadītāja un skolas direktores vietniece audzināšanas jomā Daina Mediniece pastāstīja, ka skolēni uzzīmēja 15 Balvu gaismas pilis, tostarp skolas, bērnu dārzus, muzeju un baznīcas: "Lieldienas man vienmēr ir bijuši Kristus Augšāmcelšanās svētki. Novēlu nekad nepiemirst garīgās vērtības, tās turēt godā un noteikti apmeklēt baznīcas."

Nākamajā
Vadugunī

Nākamais laikraksta
"Vadugums" numurs sakarā ar
svētkiem iznāks piektdien,
10.aprīlī.

Gatavojas
Lieldienām.

11. lpp.

Folkloras
svētki
Upītē.

12. lpp.

Nedēļas jautājums

S.Karavoičika

Kur un kā svinēsiet Lieldienas?

INITA NIKONOVA no Balviem: - Šogad Lieldienas sagaidīšu un pavadišu darbā, veikalā "top!". Tieši tāpat notika arī pagājušajā gadā – mājās visi sitās ar olām un svinējās, bet es strādāju. Iepriekšējā dienā pirms svētkiem ar meitu krāšosim olas un sagatavosim visu, kas vajadzīgs svinēšanai. Pats galvenais, lai bērnam prieks. Ja nebūtu jāstrādā, Lieldienās noteikti brauktu ciemos pie manas mammas uz Madonu.

MARIJA no Balvu pagasta Salmaņiem: -Lieldienas svinēšu kā Kristus Augšāmcelšanās svētkus. Taču diemžēl ar maltīti būs, kā būs, jo man ir ļoti maza pensija. 42 darba stāža gadi, bet pensija tikai mazliet vairāk nekā 200 eiro. Tas ir ļoti maz, jo esmu ļoti slima un daudz jāpērk zāles. Iepriekšējos divus mēnešus nācās iztikt bez medikamentiem, jo vienkārši nebija par ko pirkt. Taču lai vai kā, kādu olu noteikti sakrāsošu un uz baznīciņu aiziešu. Uz dievnamu eju katru svētdienu, jo man ļoti patīk Balvu baznīca, īpaši jaunais priesteris.

IRINA KAŠA no Balviem: - Svētkus svinēsim ģimenes lokā – ar vecmammu, vīru un dēlu. Parasti pirms Lieldienām iepriekšējā vakarā sīpolu mizās sakrāsojam daudz olu. Diemžēl pēdējos divos gados mums izveidojusies nelāga tradīcija – kā nāk svētki, tā puika slimnīcā. Cerams, šis gads būs izņēmums. Dēls Aleksandrs jau tagad katru dienu internetā trenējas virtuālajās olu kaujās – viņam sišanās ar olām ir gaidīts notikums. Parasti svētkos cenšamies arī aiziet izšūpoties. Citu gadu pie kultūras un atpūtas centra bija uzstādītas lielās šūpoles, tad gājām. Diezin, kā būs šogad?

DZIDRA SĒRMŪKŠA no Balviem: -Protams, Lieldienas svinēsim. No rīta aiziesim uz baznīcu, pēc tam pasēdēsim pie svētku galda un baudīsim šo dienu. Taču man šajā sakarā arī skumjas pārdomas. Kādreiz gāju uz video nomu, lai paņemtu kādu skaistu filmu un parādītu bērniem, kas tās Lieldienas vispār ir. Pajautājiem bērniem, ar ko viņiem asociējas šie svētki? Ar olām, zaķiem, varbūt vēl pūpoliem...

Vecākā paaudze to zina vislabāk. Un kur Lieldienās ir kaut viens garīga satura raidījums? Nav nevienā TV kanālā – tikai dievkalpojumi. Un tas ir skumji.

LĪGA KALNIŅA no Litenes: - Lieldienās un vēl nākamajā dienā būšu darbā – veikalā, tā ka man šie svētki izpaliks. Iepriekšējā vakarā gan noteikti sakrāsošu kādu olu. Parasti tās krāsoju sīpolu mizās, bet reizēm krāšņumam izmantoju arī ķīmiskās krāsas. Atceros, kad biju mazāka, mājās šos svētkus svinējām vairāk, noteikti arī izšūpojāmies. Mums pagastā ir šūpoles, tā ka problēmu ar šūpošanu nav nevienam.

Vecākā paaudze to zina vislabāk. Un kur Lieldienās ir kaut viens garīga satura raidījums? Nav nevienā TV kanālā – tikai dievkalpojumi. Un tas ir skumji.

MANA NEDĒĻA

Manā pagalmā ir pavasaris, jo abas lielās siltumnīcas zaļo un pat zied. Darba pilnas rokas, taču arī prieka daudz. Šogad iedēstījām ļoti daudz leduspuķu, lai visiem pietiek, pirmo gadu audzēju nokarenās zemenes un arī saldo augu stēvijū. No ārzemēm ir atbraukusi meita un gatavojamies Lieldienām. Krāšosim daudz olu, lai pietiek ar ko *kauties*, šūposimies visi, kuri būsim kopā svētkos. Lieldienās man jāpaspēj aizbraukt arī ciemos pie radnieces, lai sveiktu viņu dzīves lielajā jubilejā. Priecājos, ka vēl nav atgriezies mans stārķu pāris, jo ir auksts laiks, taču pagastā stārķi jau manīti.

BIRUTA CIRCENE,
dārkope Kubulu
pagasta Gobusalā

No vēstulēm

Priecīgas Lieldienas!

5.aprīlī svinam Kristus Augšāmcelšanās svētkus. Tā bija Kristus uzvara pār nāvi. Lai ieietu debesu Tēva godībā, Kristum ceļš veda caur Golgātu. Kristus nāve bija gandarijums par grēkiem un Augšāmcelšanās – uzvara pār nāvi. Mēs esam atpestīti caur Kristus Asinīm. Ar to grēku lāsts ir noņemts un parāds dzēsts, bet ceļš uz elli - slēgts, bet atvērts ir pestīšanās ceļš uz debesīm. Tagad esam debesu mantinieki un Dieva bērni. Mūsu dēļ Dievs savā žēlastībā nav saudzējis savu jaundzimušo Dēlu. Kā Kristus uzvar nāvi, tā mēs esam viņa brāļi pēc miesas Augšāmcelšanās. Pie Kristus ir mūžīgā dzīve un apskaidrotība. Tur visiem cerība satīkties. Kurš gan negrib šo laimi? Tikai caur Kristu ir šo cerību piepildījums.

Lai pamudinātu kristīgos garīgi celties no grēka, jāpieliek arī pašiem sava griba un darbs. Tas jāizdara pie gandrares un izlīguma sakramenta. Kristus ir mūsu dzīves mērķis, miers un cerība. Ar Augšāmcelšanos Kristus stiprina arī mūsu ticību. Lai dotu cerību uz pestīšanu, Kristus aicina uz pilnīgāku dzīvi, atmetot vecos tikumus, kas ir ļauni, pārkārtojot visu uz jaunu. Kā Kristus Tēva goda dēļ cēlās no nāves, tā mums vajag celties jaunai dzīvei. Pēc Lielās Piektdienas sekoja Lieldienu rīts. Tāpat mums – pēc ciešanām nāk prieki. Arī Krustaceļam ir tikai 14 stacijas. Kaps virs zemes ir cilvēka pēdējā stacija. No kapa mūs piecels Kristus Pastarā dienā.

Ja Kristus nebūtu Augšāmcēlies, veltīga būtu mūsu ticība un mācība. Kristus Augšāmcelšanās ir lielākais no visiem brīnumiem. Daudzi cilvēki ir gājuši nāvē par savu pārliecību, bet neviens nav

augšāmcēlies. Cēlies ir vienīgi Jēzus. Kristus pēc Augšāmcelšanās parādās visiem apustuļiem telpā aiz slēgtām durvīm un tos sveicina: "Miers jums!" Katru reizi skaitot "Es ticu...", nobeidzam ar vārdiem: "Es ticu miesas augšāmcelšanai un mūžīgai dzīvei." Te mēs apliecinām savu ticību miesas augšāmcelšanai Pastarā dienā. To izdarīs Kristus ar savu dievišķo spēku. Viņš to apliecināja ar vārdiem: "Es esmu Augšāmcelšanās un dzīvība." Jēzus Kristus, pārveido mūs un ietērp savā žēlastībā stiprajā tērpā!

ANTONS VANCĀNS

Neveiksmīga izvēle!

Šķiet, šis foto ir 1.aprīļa cieniņš. Pozitīvi vērtēju jebkādu joku - lai arī tas nav oriģināls, piemēram, re, tev nosmērēta seja, saplēstas bikses... Galvenais, joku pateikt ar nopietnu sejas izteiksmi un noturēt šo izteiksmi līdz beigām. Tad *uzķeras* jebkurš un pat vairākas reizes dienā, jo tā ir reāla un ikdienišķa parādība - nosmērēties. Tāpat kas var būt labāks par jebkuru paziņojumu, kuru pasaki, ieskrienot istabā ar mazliet uztrauktu sejas izteiksmi... Izjokotais notic jebkam un metas ārā, lai paskatītos, kas un kur ir noticis. Šie joki nedarbojas visu dienu - ja reizi esi šo triku izmantojis, tad cilvēks sāk palikt aizdomīgāks. Runājot par bildi, to nofotografēju, braucot uz mājām.

Kaimiņš pacentās - tuvākais bērzs atrodas 10 m attālumā, bet viņš nepaslinkoja un aizgāja apmēram kilometru no mājām un ieurba šajā celmā. Vai tik kaimiņš nav dzimis 1.aprīlī?

PĒTERIS KOKOREVIČS Viļakas novada Vecumu pagastā

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

Redakcija saņēma telefonzvanu no kāda balvenieša, kurš gribēja noskaidrot, kur paliek koki, kurus pie daudzdzīvokļu mājām nozāģē pašvaldības aģentūras "San-Tex" darbinieki. "Pirms kāda laiciņa kokus nozāģēja arī pie mūsu mājas Teātra ielā 1, bet kaut kādā mistiskā veidā kokmateriāls nonāca pie vienas no mūsu daudzdzīvokļu mājas iedzīvotājiem. Līdz ar to man ir jautājums, uz kāda pamata viņa *savāca* kokus? Vai tā var darīt jebkurš, kuram ienāk prātā?" jautāja virietis.

Atbildot uz zvanītāja jautājumu, p/a "San-Tex" direktors

Uldis Sprudzāns skaidro, ka visus pilsētā nozāģētos kokus uzņēmuma darbinieki ved uz "San-Tex" teritoriju: "Zarus dedzināt nedrīkstam, tos atdodam šķeldā, bet kokmateriāls paliek pie mums, jo malku izmantojam savai apkures sistēmai. Neviens mūsu uzņēmuma nozāģētais koks nav aizgājis ne pa labi, ne pa kreisi. Cita lieta, ja kāds pamanās kokmateriālu nozagt."

"Ārā tik nemīlīgs un auksts laiks, bet diemžēl arī mūsu dzīvokļos nav diez ko siltāk. Intereses pēc pataustīju

radiatorus, bet tie, protams, tik tikko silti. Nesen ar kaimiņiem norunājām, - šitādā laikā pa māju jāstaigā siltās zeķēs un biežākās jakās. Kas mums, pensionārēm? Kārtīgi saģērbies un sēdi! Bet kā tiem, kam mazi bērni mājās? Turklāt apkures rēķins no knapi siltajiem radiatoriem droši vien mazāks nekļūs - par to esam pārliecinātas gandrīz par visiem 100%, jo tā tas bijis no gada uz gadu. Kaut nu ātrāk pienāktu siltāks laiks! Spidētu saulīte, garastāvoklis kļūtu labāks, varētu iet uz dārzu un rušināties savās dobēs," teica redakcijā ienākusi sieviete.

Notikums

Filma par Balvu pagasta Dainu piedzīvo pirmizrādi

“Tas bija ļoti skaists un vērienīgs kultūras pasākums – tāds, kas cilvēkam paliek atmiņā uz mūžu,” teic Balvu pagasta iedzīvotāja DAINA TAVARE. Teju pirms mēneša, 25.februārī, Rīgā, kinoteātri “Splendid palace”, pirmizrādi Latvijā piedzīvoja zviedru režisores Modas Nikanderes dokumentālā filma, kuru apmeklēja arī galvenā varone Daina.

Darbs pie dokumentālās filmas sākās pirms četriem gadiem – 2009.gadā, kad nomaļajā un mežainajā Balvu pagasta “Dainukalna” sētā pirmoreiz ieradās zviedru filmēšanas brigāde ar mūsu novadnieci, fotogrāfi Intu Ruku priekšgalā. Kā stāsta režisore Moda Nikandere, “Ceļa gals” ir poētiska un eksistenciāla filma par izvēlēm, kuras mēs izdarām savā dzīvē, par spīti, nodevību un skumjām. Tas ir dokumentāls stāsts par Dainu, kura dzīvo Latgalē, pavisam netālu no Krievijas robežas. Viņa dzīvo trīs kilometru attālumā no tuvākā ceļa - bez elektrības un krāna ūdens. Mājas jumts ir iebrucis. Kā tikt galā ar savu dzīvi, ir vienīgi viņas pašas ziņa. Abi Dainas bērni ir emigrējuši – dēls devies uz Norvēģiju un meita - uz Itāliju. Kad viņa jūtas pavisam vientuļa, Daina dodas pie sava mirušā vīra uz kapiem, sēž tur un sarunājas ar viņu, it kā viņš būtu dzīvs. Kino skatītājs filmā piedzīvo ceļojumu laikā, jo var pietuvoties cilvēkam, kura eksistence līdzinās tam, kā cilvēki dzīvoja Zviedrijā pirms simts gadiem. Tā ir filma par cilvēkiem Eiropas Savienības perifērijā, par kuru dzīvi reti kad stāsta.

“Būt vai nebūt?” – tāds bija jautājums

Lielais notikums nu jau aiz muguras, taču filmas galvenā varone Daina no piedzīvotā joprojām nevar attapties. Viņa stāsta, ka vēl pirmizrādes ritā nebija skaidrs, vai būs iespēja aizbraukt uz Rīgu. Apstākļi sakrita tā, ka nāca slaucama Dainas gotiņa, un lauku cilvēkam tas nozīmē, ka šādā brīdī jābūt klāt. Protams, galvenā varone grasījās palikt mājās pat par spīti tam, ka iepriekšējā vakarā televīzijas raidījumā režisore Moda visiem apsolīja – pirmizrādi noteikti apmeklēs arī filmas galvenā varone! Taču viss beidzās labi. Atradās saimniece, kura palika mājās pieskatīt gotiņu, bet tikmēr Dainas dēls mammu gluži kā princesi nogādāja Rīgā, kinoteātri, kur viņu ar ovācijām un sveicieniem jau gaidīja filmēšanas komanda, Inta Ruka, Zviedrijas vēstnieks Latvijā ar kundzi un stāvgrūdām pilna zāle ar skatītājiem. Daina atklāj, ka no izrādītās uzmanības un suminātāju garajām rindām sākumā bija tik samulsusi, ka spēja vien atkārtot “paldies!”. “Ļaužu bija ļoti daudz, visi nāca klāt un sveica. Mani gan pārsteidza kāds jauns puisis, kurš pienāca un teica: “Labdien, Daina, kā tad palika ar jūsu govī? Domāju, ak, jēziņ, kā viņš jau zina? Beigās jaunieti atpazīnu. Sapratu, ka tas ir Kristaps, Intas Rukas dēls. Nopriecājos, liku viņam stāvēt blakus un tulkot, jo es tak’ biju tādā situācijā, ka Zviedrijas vēstniekam un vēstniecības darbiniekiem angļiski neko lāga nevarēju atbildēt,” par pirmajos mirkļos pirms filmas demonstrēšanas piedzīvoto stāsta Daina.

Filmas laikā skatītāji gan raudāja, gan smējās, un tikai tad Daina atskārta, ka tas, ko rāda uz lielā ekrāna, ir viņas patiesā dzīve: “Skatoties filmu, sapratu, cik milzīga loma ir operatoram un viņa darbam. Teikšu, kā ir, sākumā baidījos, ka nepievilu filmēšanas komandu, bet rādās, ka tā nenotika – kaut kas mums tomēr sanāca. Ziniet, neviens pats sevi novērtēt nevar – arī es. Sapratu, ka viedokļi par filmu ir dažādi, atkarībā no tā, ko mēs katrs vēlamies redzēt. Vienam lauku dzīve interesē, citam varbūt nē. Arī ikdienā mēs visi taču neesam vienādi?”

Dala autogrāfus un pozē fotogrāfiem

Kā jau pirmizrādē pieklājas, arī filmas galvenā varone pēc dokumentālā darba noskatīšanās uz ielūgumiem dalīja autogrāfus, atbildēja uz jautājumiem un fotografējās. Vairāki skatītāji Dainai neticīgi jautāja, vai patiešām cilvēki laukos tā dzīvo? “Es teicu - mīļie, dokumentālie darbi ir dokumentālie darbi, tā nav mākslas filma, un es neesmu nekāda aktrise, bet vienkāršs lauku cilvēks,” stāsta Daina. Dažam labam skatītājam šķita, ka filmā redzētie lopiņi ir no zooloģiskā dārza, un cilvēki prasīja, vai arī Dainai tie vesti no turienes. Jautāja par to, kā viņa uzdrošinājās filmēties, kā sazinājās ar filmēšanas komandu, par to, kā dzīvot bez elektrības, iebrukt draudošo mājas jumtu un visu citu, ko varēja vērot filmā. Daina atzīst, - četru gadu laikā mainījies daudz kas. Ievilkta elektrība, sakārtots ceļš, mājai salikti logi un drīzumā taps jaunas labierīcības. Viens no skatītājiem filmas galvenajai varonei pajautāja, kā viņa var dzīvot

Foto - no personīgā arhīva

Vārds Dainai. Izmantojot izdevību, Balvu pagasta iedzīvotāja Daina Tavare teica paldies Zviedrijas vēstniecībai, pateicoties kurai Latvijā notika filmas pirmizrāde, Zviedrijas vēstniekam Henrikam Landerholmam un viņa darbiniekiem, režisorei Modai Nikanderei (pirmā no kreisās), kaimiņam Mārim Krimam (otrais no kreisās), kurš arī piedalījās vienā no filmas epizodēm, dēlam Edgaram (otrais no labās), fotogrāfi Intai Rukai (pirmā no labās) un visiem, visiem, kuri piedalījās filmas tapšanā. Jāpiebilst, ka filma sadarībā ar Zviedrijas televīziju veidota četrus gadus, tā iekļauta prestižā Eiropas Raid-organizāciju festivāla “Prix Europa” dokumentālo filmu konkursa programmā, kur 200 kandidātu konkurencē ierindojās godpilnajā astotajā vietā.

Foto - no personīgā arhīva

Jau kā draudzenes. Zviedru režisore Moda Nikandere pirmoreiz Dainu satika, veidojot filmu par Intu Ruku. Izrādās, tieši tad arī dzimusi ideja par vēl vienu dokumentālo filmu, kuras galvenā varone ir stiprā latviešu sieviete.

viena. Vai tad nav vēlmes pēc drauga vai citas otrās pusītes blakus? “Es teicu: ziniet ko, es neatkārtojos. Filmā ļoti skaidri pateikts, ka manā dzīvē divi vīrieši ir bijuši un, nedod Dievs, vēl trešo. Un ju nu viņš nomirst, ko tad es iesākšu,” jautā Daina.

Būs atmiņu stūritis

Daina rāda avīžu izgriezumus un žurnālus, kuros rakstīts par viņu. Tie visi glieti sakārtoti kaudzītē, kuru filmas galvenā varone ik brīvu brīdi mīļuprāt pāršķirsa un pakavēja atmiņās. Daina nolēmusi vienā no lielās istabas daļām iekārtot īpašu stūriti - plānots, ka te mājvietu radīs milzīgs plakāts, pie kura viņa kinoteātri fotografējās ar skatītājiem, te būs saliktas avīzes un žurnāli, kuros rakstīts par “Dainumāju” saimnieci. “Būs man ko atcerēties,” secina viņa.

Tikai tagad, kad milzīgais darbs ir pabeigts un filma piedzīvojusi pirmizrādi Latvijā, Daina atklāj, cik ļoti viņa bija nobijusies kopdarba sākumā, jo strādāt ar ārzemniekiem, turklāt profesionāļiem, ir milzu atbildība. “Domāju, Dieviņ, žēlīgs, ko ar tādu mieta gabalu kā mani iesāks?! Stipri pārdzīvoju, stipri...

“Domāju, Dieviņ, žēlīgs, ko ar tādu mieta gabalu kā mani iesāks?! Stipri pārdzīvoju, stipri...”

Foto - no personīgā arhīva

Lielā diena. Uz lielā ekrāna vērojot četru gadu kopdarba rezultātu, filmas galvenā varone atzina, ka paskatīties uz savu dzīvi no malas ir grūti: “Manā mūžā bijušas tādas dzīves lappuses, kuras nemaz negribētos atšķirt - labāk būtu, ja tās aizvērtas tā arī paliktu. Taču vienu gan varu teikt - ja kāds piedāvātu, noteikti vēlreiz piekristu šādai avantūrai. Tas ir ļoti interesants un radošs darbs.”

Sākumā par savām bažām nestāstīju ne Intai, ne bērniem - negribēju atzīties. Bet pie sevis prātoju, - nu es esmu *tintē* un reizi par visām reizēm *iepinusies* pa istam. Bet tad ņēmu par piemēru Reksi no sava mīļākā TV seriāla. Ja jau filmas režisori ar suni tika galā, vai ar mani netiks? Un “Cilvēka bērņā” Boņuks tak ar’ nebija nekāds aktieris. Tad beidzu to raudāšanu un plēšanos. Protams, pirmās reizes bija grūtas – jāskatās kamerā, jārunā...

Arī otru reizi pagrūti gāja, bet pēc tam gan viss – iejutos, sapratu, kas un kā jā dara. Beigās pat sāku izlaisties, jo kamera i prātā nebija, nebijos vairs no tās,” atklāj filmas galvenā varone.

Īpašu gaisotni šim dokumentālā kino darbam piešķir emocionāli trāpīgās Dainas ģimenes fotogrāfijas, kuru autore ir fotogrāfe Inta Ruka. Inta priecājas, ka Zviedrijas vēstniecība nāca ar iniciatīvu un darīja visu, lai “Ceļa gals” piedzīvotu pirmizrādi Latvijā: “Prieks arī par to, ka atbrauca Daina un viņas dēls Edgars - tas ir liels notikums viņiem.” Fotogrāfe stāsta, ka šī filma Zviedrijā pirmizrādi piedzīvoja 2013.gadā, un zviedri to pienācīgi novērtēja. “Filma

par stipro latviešu sievieti Dainu ir ļoti emocionāla. Tas nav tā, aizej, noskaties un ej mājās. Šis stāsts liek padomāt un savā starpā pārrunāt dažādas lietas,” skaidro Inta.

Visi interesenti dokumentālo filmu “Ceļa gals” varēs noskatīties Balvos, Zviedru dienu laikā 23.aprīlī pulksten 17 Balvu Novada muzejā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Personība

Darbojas valstiskā līmenī

Viens no visaktīvākajiem Balvu novada topošajiem līderiem ir Balvu pamatskolas 9.klases skolnieks, skolēnu pašpārvaldes prezidents, novada topošo līderu kustības dalībnieks Roberts Pavlovskis. Februāris un marts viņam bijis īpaši saspringts, jo balvenietis aktīvi iesaistījies vairākos augstākā līmeņa valstiskos jauniešu pasākumos.

Februāra beigās Roberts Pavlovskis piedalījās strukturētajā dialogā - nacionālajā konferencē par jaunatnes politiskās līdzdalības veicināšanu, kurā pulcējās aktīvākie jaunieši no visas Latvijas, lai izstrādātu savus priekšlikumus, ko iesniegs Eiropas Parlamentā.

Strukturētajā dialogā līdzdarbojās aptuveni 100 aktīvākie jaunieši un jaunatnes darba speciālisti no visiem Latvijas reģioniem. Visi kopā viņi sprieda, kā veicināt jauniešu līdzdalību valstiskās norisēs. Dialoga rezultātā izstrādāti vairāki priekšlikumi, kuros no 23. līdz 25.martam izvērtēja Eiropas Jaunatnes konferencē. Tās galvenā tēma bija viena no trioprezydentūras (Itālija - Latvija - Luksemburga) jaunatnes jomas prioritātēm - jauniešu politiskā līdzdalība Eiropas demokrātiskajos procesos. Eiropas Savienības Jaunatnes konferencē jaunieši un jaunatnes politikas veidotāji izstrādāja risinājumus plašākai jauniešu līdzdalībai politiskajos procesos. Pasākuma laikā tapušās rekomendācijas plānots nodot ES jaunatnes lietu ministru rīcībā Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomē šī gada 18.maijā.

Roberts neslēpj, ka šis notikums bija iespaidiem bagāts: "Pārsteidza, ka jauniešu sarunas var nonākt tik augstā līmenī,

ka mūsu ieteikumus izskatīs Eiropakomisāri."

Jāpopularizē brīvprātīgais darbs

21.martā Roberts piedalījās "Ideju laboratorijā" Rīgā, kuras laikā 15 aktīvākie Latvijas jaunieši angļu valodā apsprieda 12 priekšlikumus par tēmu - kā uzlabot jauniešu pilsonisko aktivitāti. Apspriedes laikā izkristalizējās četri labākie priekšlikumi. Viens no tiem bija Roberta iesniegtais: dot jauniešiem vienādas iespējas iesaistīties politiskajā dzīvē, neņemot vērā viņu sociālo izcelsmi, valodu zināšanas un citus faktorus. Savukārt pats Roberts piedalījās darba grupā, kas apsprieda priekšlikumu par tādu aktivitāšu organizēšanu, kas sniedz tūlītēju rezultātu, lai jaunieši izjustu gandarījumu par paveikto.

Darba grupā spieda arī par ieteikumiem, kā uzlabot esošo brīvprātīgā darba atziņas sistēmu. Diskutējot par šo priekšlikumu, jaunieši nonāca pie secinājuma, ka jāpopularizē brīvprātīgā darba veicēja tēls. "Brīvprātīgais darbs mums ir visapkārt, vienkārši to bieži neievērojam. Atņemt krēslus, gatavojoties pasākumam - tas arī ir brīvprātīgais darbs," piemēru min Roberts. Jaunieši sprieda, kā panākt, lai institūcijas un darba devēji atzitu šo brīvprātīgā darbā gūto pieredzi, lai tā sniegtu priekšrocības, stājoties augstskolā vai darbā. Maijā šos priekšlikumus izskatīs Briselē, bet šobrīd jebkurš var tos apspriest un papildināt tīmekļa vietnē www.europa.eu/youth/lv.

Nestāv malā. Roberts (ar mikrofonu) aktīvi iesaistījās strukturētajā dialogā, izsakot arī savus priekšlikumus.

Piedalās festivālā "Jaunieši iesaistās"

24.martā Roberts kopā ar citiem Balvu Bērnu un jauniešu centra topošajiem līderiem devās uz jauniešu NVO festivālu "Jaunieši iesaistās" (Es zinu. Es varu. Es daru), kurā NVO dalībnieki bija aicināti pārbaudīt un pilnveidot savas zināšanas, apgūt jaunu pieredzi un prasmes, līdzdarboties praktiskās un radošās darbnīcās un kopā izklaidēties. Kā vienu no spilgtākajām epizodēm festivāla laikā Roberts atceras interviju, kurā iejutās premjerministra lomā. "Pirms tam nezināju, kas tā par interviju, bet, kad izdzirdēju jautājumus par NATO un dažādiem Latvijas iekšpolitikas jautājumiem, sapratu, ka tas ir nopietni," atceras Roberts. Viņš atklāj, ka ar savām atbildēm visumā ir apmierināts un to novērtēja arī intervētāji, pasniedzot viņam nelielu piemiņas balvu.

Savukārt jau 27.aprīlī Roberts piedalīsies Jauniešu Saeimā Rīgā, kur jaunieši iejutīsies Saeimas deputātu lomās, iztīrājot arī Roberta priekšlikumu "Simulācijas spēle kā obligāta izglītības metode". Jauniešu parlamenta izstrādātos priekšlikumus plānots iesniegt izskatīšanai Saeimā.

Notikums

Viļakas jaunieši dalās pieredzē

Martā Balkanu dabas parkā Viļakas novada jaunieši uzņēma ciemiņus no Balvu, Gulbenes un Alūksnes novadu jauniešu centriem. Pasākuma laikā viņi stāstīja par sevi un labprāt uzklausi citu tikšanās dalībnieku pieredzi, kopīgi atpūtās un baudīja uz ugunsкура pagatavotu maltīti.

Ciemos pie Viļakas jauniešiem bija ieradušies Gulbenes Bērnu un jauniešu centra "Bāze", Alūksnes Bērnu un jauniešu centra "Pagalms" un Balvu Bērnu un jauniešu centra pārstāvji. Kaimiņnovadu ciemiņus laipni uzņēma Viļakas novada Jauniešu domes prezidents Nauris Konovalovs, viceprezidente Elīna Sprukule, kā arī Laila Milakne, Laura Orlovska, Ketija Duļbinska, Linda Zaremba, Mikus Maksimovs, Deivis Dvinskis, Arvils Zelčs, kā arī jaunatnes lietu speciāliste Madara Jeromāne, jauniešu centru vadītāji Vilis Cibulis, Karina Aleksejeva un Žīguru sporta organizatore Ginta Locāne. Savā pieredzē un iespaidos dalījās arī Eiropas brīvprātīgie jaunieši - Kamila no Čehijas, kura darbojas Gulbenē, un Maksims no Baltkrievijas, kurš šobrīd strādā Alūksnē.

Stāsta par sevi un klausās citos

Ieradušies Balkanu dabas parkā un apskatījuši tā teritoriju, pasākuma dalībnieki spēlēja iepazīšanās spēles, bet vēlāk pastāstīja par savu jauniešu centru darbību. Par Viļakas Jauniešu iniciatīvu centra sasniegumiem pastāstīja Elīna Sprukule, ar Medņevas Jaunatnes iniciatīvu centra "Saulesziens" darba pieredzi iepazīstināja tā vadītāja Karina Aleksejeva, bet Vilis Cibulis prezentēja Šķilbēnu Iniciatīvu centra "Zvaniņi" aktivitātes, savukārt par jaunatnes darbu un sporta aktivitāšu pieredzi savā pagastā pastāstīja Žīguru sporta organizatore Ginta Locāne.

Viļakas jaunieši īpaši lepojas ar realizētajiem projektiem, sevišķi ar jauno ielu vingrošanas laukumu. Savukārt šķilbēnieši iepriecināja pārējos ar skanīgiem ģitārspēles priekšnesumiem. Klātesošos pārsteidza, ka šī stīgu instrumenta spēli novadā apgūst aptuveni 60 jaunieši.

Savukārt Balvu jaunieši informēja kaimiņus par BBJC ikdienu, par jau realizētajiem un vēl apstiprināšanas vai realizācijas posmā esošajiem projektiem, kā arī par tradicionālajiem pasākumiem un jaunievedumiem pēdējās sezonas laikā. Balvenieši atklāja interešu izglītības iespējas BBJC, ar lepnumu pastāstīja par "Di-Dancers" deju studiju un neformālās izglītības aktivitātēm. Ne mazāk interesants bija arī alūksniešu stāstījums.

Vakarpusē tikšanās dalībnieki turpināja iepazīšanos neformālā atmosfērā, spēlējot aizraujošas spēles un dibinot jaunas draudzības. Noguruši, bet apmierināti ar paveikto, jaunieši nobaudīja uz ugunsкура vārītu zupu un ceptas desinās, kā arī izmantoja iespēju nopērties pirtīnā. Vakars aizritēja pozitīvā un draudzīgā gaisotnē, bet jau 27.martā Gulbenes jaunieši aicināja visus uz līdzīgu sadraudzības vakaru viņu centrā "Bāze".

Iespēja rast jaunas idejas

Viļakas novada jaunatnes lietu speciāliste MADARA JEROMĀNE atzinīgi vērtē pirmo Viļakas novadā notikušo starpnovadu tikšanos: "Viļakas, Balvu un Alūksnes jaunieši jau sadarbojas biedrībā "Eiropas reģions "Pleskava - Livonija", iesaistoties kopīgos projektos un aktivitātēs. Jaunieši priecājās par iespēju neformālā vidē tikties ar vienaudžiem no citiem novadiem, dalīties pieredzē, veidot sadarbību un kalt kopīgu nākotnes plānus, vienlaikus pilnveidojot sevi, paplašinot redzesloku un parādot savas spējas. Uzskatu, ka šis pasākums bija izdevies! Jauniešiem jācenšas pilnveidoties

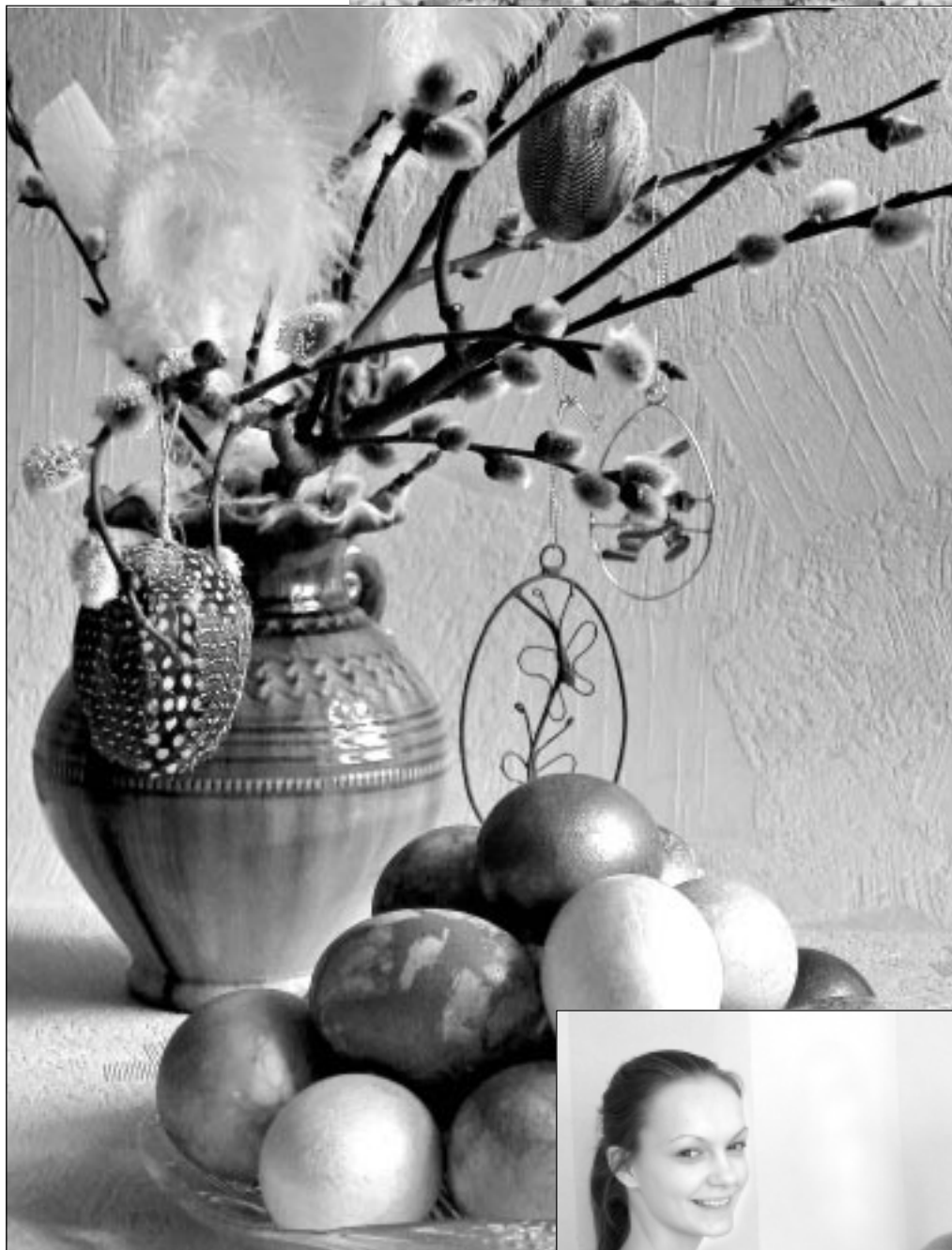
Prieks kopā būt. Lai gan paši jau viesojušies pie vienaudžiem citos novados, Viļakas jaunieši šādu pasākumu rikoja pirmo reizi. Satraukumu par ciemiņu uzņemšanas organizatorisko pusi drīz vien nomainīja satikšanās prieks un gandarījums par iespēju uzzināt kaut ko jaunu un pastāstīt par sevi.

un paplašināt savas iespējas. Sadarbojoties ar citu novadu jauniešiem, mēs gūstam ne tikai pozitīvu pieredzi, bet redzam arī, kā vienaudži darbojas citur, rodam jaunas idejas un sev aktuālu jautājumu risinājumu veidus. Priecēja, ka ciemiņi bija atsaucīgi un parādīja, ar ko lepojas, kā strādā savos novados. Domāju, arī turpmāk iesaistīsimies ne tikai sadraudzības aktivitātēs, bet arī kopīgos projektos un pasākumos."

VALĒRIJA OLEKŠA pastāstīja, ka Gulbenes jauniešu centrs darbojas jau 9 gadus un arī šajā tikšanās reizē gulbenieši labprāt dalījās uzkrātajā pieredzē ar citu novadu jauniešiem. Centram ir liela pieredze Eiropas brīvprātīgo jauniešu uzņemšanā, par ko interesējās arī citi jauniešu centri. Viņa atklāja, ka Balvu un

Viļakas jaunieši jau ir viesojušies Gulbenē, tāpēc šoreiz bija interesanti uzzināt, kā dzīvo un ko paveikuši Viļakas skolēni. "Bija ļoti patīkami, ka viņi mūs uzņēma tieši dabas parkā. Prieks, ka pašvaldībai pieder tik skaists atpūtas komplekss," gandarījumu par laipno uzņemšanu neslēpa V. Olekša. Viņa slavēja Viļakas jauniešus par aktīvo projektu rakstīšanu un realizēšanu, kā arī priecājās par viņu sportisko garu. Taujāta, kādi pārsteigumi mūspuses jauniešus gaida šīs nedēļas nogalē paredzētajā sadraudzības pasākumā Gulbenē, Valērija pastāstīja, ka galvenā nodarbe būs jaunu pasākumu ideju ģenerēšana. "Liksīm galvas kopā un izdomāsim jaunus neformālus pasākumus," viņa solīja.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Lieldienu noskaņa. Svētku akcents neizpaliks arī Viksnas filiālē, kur notiks uzvedums. Skolotājas Anitas uzskats, ka šie svētki vairāk domāti ģimenes lokam, lai bērni ir kopā ar vecākiem, lai ir sarunas, svētku galds. Viņa ļoti priecātos, ja vecāki mājās Lieldienas un jebkurus svētkus nesaistītu vispirms ar alkoholu.

Foto - M. Sprudzāne

Fragmenti no intervijas Ar Jāni Vanagu

➤ Vai esmu apmierināts ar savu darbu? Tas nav vienkāršs jautājums. Apmierinātība - tā ir tikpat unikāla kā katrs no mums. Apmierinātībā ar darbu skaidri saskatāmas divas dimensijas – garīgā un materiālā, kuras pastāvīgi ietekmē ārējā vide. Tas izklausās nedaudz akadēmiski, bet apmierinātība ar sekmēm, ar savu un citu darbu veidojas visai sarežģītā procesā. Tāpēc vienā dienā mēs esam apmierināti, bet citā dienā mēs neesam apmierināti. Nereti pat nezinām, kāpēc. Svarīga ir arī apkārtējo reakcija. Ja Viksnas skolas skolotāji ar skolēnu sekmēm būs apmierināti, iespējams, paši skolēni arī būs apmierināti. Atzīmēm šajā gadījumā var būt otršķirīga nozīme. Ja skolotāju viedoklim pievienosies arī skolēnu vecāki, tad skolēnu apmierinātības līmenis var būt vēl augstāks. Mūsdienās ir bīstami nonākt šādā situācijā, jo ikviens, kas uzsācis mācības Viksnas skolā, to ir arī atstājis un nonācis citā vidē. Šajā vidē Viksnas skolas skolēniem, iespējams, nāksies sacensties ar citiem vienaudžiem, kuru zināšanu līmenis būs augstāks un prasmes - labākas. Tas var būt cēlonis vilšanās sajūtai un lielai neapmierinātībai ar sava darba rezultātiem Viksnas skolā, kaut gan iegūtais zināšanu un prasmju apjoms nebūs samazinājies.

➤ Katras pārmaiņas cēlonis ir kāda neapmierinātība. Tāpēc profesoru apmierinātība ir islaicīga, tā agrāk vai vēlāk pārvēršas par neapmierinātību. Paskatoties "no augšas", viegli var pamanīt, ka visu pārmaiņu pamatā ir neapmierinātība. Tas attiecas arī uz Viksnas skolas skolēniem – jo vairāk būs neapmierināto, jo labāki būs skolēnu un pedagogu darba rezultāti.

➤ Laba izglītība – tas ir filozofiski zinātnisks jautājums. Atbilde patiešām var izrādīties visai negaidīta, jo laba izglītība ir jebkāda izglītība, kurai attiecīgais indivīds dod šādu vērtējumu. Tāpēc akadēmiskā vidē nelieta jēdzienu "laba izglītība".

➤ Mācoties Viksnas skolā, esmu sagādājis galvassāpes vairākiem pedagogiem. Lai cik dīvaini nebūtu, skološanās Viksnā man nebija saistīta ar labām atzīmēm "par katru cenu" ar visām no tā izrietošajām sekām. Tagad, ar laika distanci atminoties savus skolotājus Viksnā, saprotu, cik ārkārtīgi dzīves gudri bija šie pedagogi, kas, pastāvot pavisam citai vērtību sistēmai, mācīja būt atbildīgam, patstāvīgam, kritiski izvērtēt apstākļus un situāciju, dzīvot ar "savu galvu uz pleciem".

➤ Brīvā laika neesamība – tas ir viens no lielākajiem trūkumiem profesora darbā. Bet, ja brīvais laiks rodas ārpus darba universitātē, tad tas tiek atdots dažādām sporta nodarbībām, sākot ar ceļošanu tūrisma režīmā, beidzot ar slēpošanu ziemā un peldēšanu vasarā.

➤ Daudzi tagad iegūst tādu profesionālo izglītību, kas viņus neinteresē pēc būtības vai neatbilst attiecīgā subjekta iekšējai pasaulei. Neesiet starp viņiem! Paskatieties sev apkārt un Jūs ātri nonāksiet pie atziņas, ka tikai retais vairāk vai mazāk ir "īstajā" vietā, bet visi pārējie ir par zemu vai augstu, pa kreisi vai pa labi no "īstās" vietas. Uzklusiet un izmantojiet savu pedagogu ieteikumus, atbildiet katrs sev, ko gribat dzīvē sasniegt. Ejiet katrs savu ceļu, esiet drosmīgi savā izvēlē un atbildīgi lēmumu pieņemšanā!

➤ Novēlējums tiem, kas šodien sēž skolas solā, īss un skaidrs: skaties uz āru, skaties uz iekšu, vēro izmaiņas un pastāvīgi salīdzini, meklē atbilstību.

Intervijas autores. Nopietno interviju ar profesoru Jāni Vanagu centās sagatavot Santa un Ērika. Protams, neiztika bez skolotājas Anitas palīdzības.

CILVĒK ZIŅAS

Viksnas bērni gatavojas Lieldienām

Foto - A. Kirsānovs

Ar lielu gaidīšanas prieku Viksnas pirmsskolas izglītības iestādes apvienotās grupas bērni gatavojas Lieldienām. Vismaz divu nedēļu garumā čaklās bērnu rociņas veidoja radošus darbiņus no salvetēm, auduma, papīra, spalvām, dabas materiāliem, izpūstām oliņām – zīmēja, krāsoja, apliecēja! Pavisam nesen, pašu roku darināti, uz skaistām koka pamatnītēm bērnu darzā tapa krāsaini Lieldienu taurenīši. Idejas autore - skolotāja Skaidrīte Bankova - stāsta, ka sākumā bija doma apgleznot izpūstas olas, taču tad *atnāca* ideja par taureņiem. Tad tikai atlika likt lietā izdomu un radoši darboties. Jāteic, ka skolotāja Skaidrīte un bērni šajā procesā veiksmīgi iesaistīja arī kurinātāju, ar kura gādību tapa ne tikai pamatnes taurenīšiem, bet arī koka olas un skaisti bērza zaķēni. "Zaķēniem izkrāsojām sejiņas, un nu tie priecē ne tikai mūs pašus, bet arī garāmgājējus gan pie bērnu darzā, gan pagasta pārvaldes. Kā jau Lieldienām piedienas, arī mums bērnu darzā šis ir zaķu un olu krāsošanas laiks. Sākumā rokdarbu stundā gribēju šūt zaķus, bet vienai pašai ar visiem desmit bērniem šūt ir grūti, tāpēc izdomāju piesaistīt bērnu vecākus. Jāteic, par rezultātu biju patīkami pārsteigta. Kādi tik nesanāca zaķi - ar cepurēm, kleitām, krellēm! Skaisti un krāsaini. Pačukstēšu, ka tagad tie rotā vienu no pilsētas veikalu skatlogiem. Par to prieks gan bērniem un viņu vecākiem, gan apmeklētājiem. Pats galvenais, ka ar bērnu rokām radīta skaista Lieldienu noskaņa!" teic skolotāja Skaidrīte Bankova.

Atmiņu pēcpusdiena

*Dzīve, mana dzīvīte...
... par un ap Āini Saicānu*

2015. gada 11. aprīlī plkst. 16:00
atmiņu pēcpusdiena
Balvu Valsts ģimnāzijas aktu zālē

Mīgi gaidīti!

12. aprīlī plkst. 10:30 pirmās brīdis
Mātešu kapos Vīķā

Folkloras svātki Upītē ar īskaņu skolāņu dzīšņu svātkūs

27. martā jau 17.reizi nūtyka Kūkovas nūvoda bārnū i jaunīšū folkloras svātki. Kotru godi tys ir īskaņu i atlasēs koncerts Latvejas bārnū i jaunīšū folkloras festivalam "Pulkā eimu, pulkā teku".

Svātku laikā nūteik arī nūvoda dzīduotoju, doncuotoju i muzykantu konkurss, lobuokī daboj ceļazeimi 26.aprēlī braukt iz Reigu, iz vyslatvejas konkursu kapelom "Klāberjakte", konkursu dzīduotojīm "Dziesmu dziedū kāda bija" i konkursu doncuotojīm "Vedam danci". Šūgod svātkūs žureja nu Reigas - Māra Mellēna, Dina Liepa, etnomuzikoloģe Zane Šmite, tierpu specialiste Anete Karlsonē i muzikas eksperts Pauls Berholds nu ASV - arī izvietieja bārnū i jaunīšū folkloras kūpas daleibai Latvejas školāņu dzīšņusvātkim.

Šūgod svātku tema "Montojums", deļtam svātkūs īsuocem Upītes pamatškolā, kur vysim beja īspieja satikt sovu meistaru i īmieginuoti puormontuot tuodas prasmes kuo vyrpuot kūku ar kuojminamū virpu, spriest i šķeterēt vylnu ar rateņu i veit lynu pokulu vierves. Piec rūku i kuoju īsildeišonas pi meistaru devemīs iz Upītes tautas nomu, kur nu variejom doncuot, dzīduot, spēļuot i it rūtaļuos. Naizsokami lels paļdis vusim dalībnikim nu Upītes, Rekovas, Baļtinovas, Brīžucīma i Tilžas kūpu vadietuojim, skatietuojim, viertietuojim i, prūtams, atbaļstietuojim - Valšts Kulturkapitāla fondam i Viļakas nūvoda dūmei.

Vērpj dziju. Ligita Spridzāne bērniem un jauniešiem ne tikai pastāstīja, bet arī iemācīja vērpēt un šķeterēt dziju. Uzminiet nu, uz kuru pusi ar ratiņu vērpj un uz kuru pusi šķeterē dziju?

Puišu kapela. Tradicionālajos folkloras svētkos "Pulkā eimu, pulkā teku" Upītē uzstājās trīs kapelas, tostarp Rekovas puiši (no kreisās): Nauris Konovalovs (ģitāra), Ruslans Smirnovs (bungas), Arnis Bukšs (bajāns) un Elvijs Koniševs (tuba). Puiši atklāja, ka viņiem patīk spēlēt mēldiņus, kas *izgriež* dvēseli. Rekovieši, kā arī Upītes tautas nama un Baltinavas Mūzikas un mākslas skolas kapela, saņēma žūrijas uzaicinājumu doties uz konkursu Rīgā.

Tautumeita virpo! Baltinaviete Līga Ločmele, tāpat kā citi vienaudži, izmantoja iespēju izgatavot svečturi uz kājminamās koka virpas. Līga sprieda, ka iznāk labāk, nekā cerējusi. Savukārt Andris Ločmelis no Briežuciema pagasta iejutās skolotāja lomā. Viņš atzina, ka ar interesi vērojis skolēnu pirmos soļus galdnieka aroda prasmju apgūšanā. "Veicās labi," secināja Andris. Grūtāk klājās jauniešiem, kuri vēlējās iemācīties virves višanu. Meistars Aloizs Šakins zināja teikt, ka skolēni šo procesu labprāt vēroja, tiesa, no malas.

Soliste. Pasākuma vadītājs Andris Slišāns, piesakot dziedātājus, jokoja: "Kas pēdējais piedzimst, tas pirmais uzstājas." Un patiesi, kā pirmā uzstājās 10-gadīgā Sonora Logina.

Brālis ar māsu. Kate un Domeniks Slišāni kārtējo reizi apliecināja, ka prot ne tikai dejot, spēlēt mūzikas instrumentus, bet arī dziedāt. Viņiem, tāpat kā S.Loginai, žūrija piešķīra ceļazīmi uz konkursu Rīgā. Tāpat Kate un Domeniks uz galvaspilsētu dosies kā dejotāji kopā ar Lauru Circeni, Dairu Circeni, Agnesi Razminoviču, Dagniju Razminoviču, Samantu Loginu un Elīnu Kļansku.

Saņem pirmo pakāpi. Žūrija Upītes bērnu folkloras kopai piešķīra I pakāpi un iespēju piedalīties Skolēnu dziesmu un deju svētkos. Savukārt Briežuciema folkloras kopa "Soldanī" un Tilžas bērnu folkloras kopa ieguva III pakāpi un ceļazīmi uz folkloras dienu Brīvdabas muzejā. Labi sevi parādīja arī Baltinavas Kristīgās internātpamatskolas audzēkņi, kuri saņēma III pakāpes vērtējumu.

Namaterialuo kulturas montojuma centra "Upīte" direktors ANDRIS SLIŠĀNS

Veiksmes prognoze

2.aprīlis. Šini ceturtdienā negāz kalnus. Labāk turpini iesāktu, parūpējies par savu veselību. Ja sen jau posies pie ārsta, tad nu vienreiz aizej! Neķeries pie desmit darbiem uzreiz, risini vienu problēmu, tā būs gan vieglāk, gan pareizāk. Dārzkopji var gan sēt, gan cīnīties ar kaitēkļiem, gan iestrādāt zemē minerālmēslojumu, gan atjaunot siltumnīcu vai žogu.

3.aprīlis. Uzmanīgā piektdiena, kad jūtīgākie cilvēki sajūtīs pilna mēness aptumsuma tuvošanos, kas var izprovocēt pilnu prāta aptumsumu. Tāpēc, cienījamie deputāti, iestāžu vadītāji un uzņēmēji, šodien nerikojiet ne sapulces, ne preses konferences, ne līgumu parakstīšanu u.c. Jo kopīgas valodas un pozitīva rezultāta vietā dabūsiēt izblāustīšanos.

4.aprīlis. Šodien pilns mēness aptumsums, kad cilvēki rādīs savas ēnas pusi –negatīvas emocijas un rakstura iezīmes. Tāpēc šodien jo mazāk grozīsimies sabiedrībā, jo labāk. Ieteicams doties kopā ar ģimeni, draugu vai sunīti uz vasarnīcu, dārzu vai mežu. Labāk risināt vieglas sarunas ar humora dzirksti un neskart smagas tēmas. Diemžēl šodien iespējamas arī dažādas avārijas vai pat dabas katastrofas.

5.aprīlis. Haotiskā svētdiena, kurā cilvēki joprojām aktīvi, ar vēlmi darboties. Tikai ne visi sapratis, ko paši isti vēlas. Daudzi rīkosies kā pasākā: aizej tur, nezini kur; atnes to, nezini ko. Tāpat šodien nav ieteicamas ilgstošas kafijošanas ar draudzenēm vai aļiņa sūkšana ar draugiem. Kāpēc? Tāpēc, ka draudzenes saplūksies par niekiem un kļūs par ienaidniecēm. Bet vīrieši kā isti mačo viens otram sados par pur...

6.aprīlis. Otrajā Lieldienā, kad būs apnikušas gan olas, gan šūpošanās un nagi niezēs pēc darba, vari ķerties pie nopietnākām lietām. Lai arī ir brīvdiena, neklātienē var uzzvanīt kolēģim vai dārijumu partnerim, apsveikt svētkos un pie reizes atrisināt arī kādu darba jautājumu.

7.aprīlis. Sēdošā otrdiena, kad izvairies doties ceļā vienalga vai ar mašīnu, vilcienu vai lidmašīnu. Nekas labs Tevi nesagaida. Labāk virzies pa ierasto maršrutu: mājas-darbs, darbs-mājas. Tāpat šodien ģērb siltu apakšveļu, lai pavasara vējiņš neiepūš problēmas ar nierēm, urīnpūsli vai dzimumorgāniem.

Pareģe Ilga

* Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī www.vaduguns.lv, tālr. 29365609

	Nakts	Diena
Pk 3.04	Aprācis, neliels sniegs +1	Aprācis, neliels lietus +4
S 4.04	Aprācis, sniegs 0	Mākoņains, neliels lietus +5
Sv 5.04	Skaidrs -4	Mākoņains, neliels lietus +7
P 6.04	Mazmākoņains -2	Mākoņains +8
O 7.04	Mazmākoņains -2	Mākoņains, neliels lietus +7
T 8.04	Skaidrs -1	Aprācis, neliels lietus +7
C 9.04	Skaidrs -1	Aprācis, neliels lietus, pēkšņa negaiss +7

